

Vypravěno

dne 18.6.2015

Digitálně anonymizováno
v souladu s GDPR

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 23.6.2015
podpis:

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0486r

V Praze dne 15.6.2015
Č. j.: MV-41206-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o rozkladu, který podala paní nar. [redacted] - Sýrie, trvale byten

státní občanka Sýrie, (dále jen „žadatelka“), zastoupená panem I [redacted] Sc., nar. [redacted], trvale bytem tamtéž, (dále jen „zástupce“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 16. 1. 2015, č. j. VS-2268/835.3/2-2014, kterým nebylo vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Magistrátu města Brna o udělení státního občanství České republiky dne 4. 12. 2013. Žadatelka je státní občankou Sýrie, trvalý pobyt na území České republiky jí byl povolen ke dni 3. 12. 2007. Žadatelka je od roku 1976 vdaná za státního občana Sýrie, z manželství se narodily dvě dnes již zletilé děti, státní občané Sýrie. Manžel žadatelky a obě děti žijí a pracují v zahraničí.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 4. 8. 2014 byla žadatelka v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informována o zahájení správního řízení, byla poučena, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Za účelem bližšího ověření, zda jsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí podmínky pro udělení státního občanství stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství a dále za účelem odstranění nedostatků žádosti doložením dokladů vyjmenovaných v odůvodnění citovaného usnesení, byla žadatelka s odkazem na ustanovení § 59 správního řádu předvolána na Ministerstvo vnitra dne 10. 9. 2014, neboť její osobní účast v řízení o její žádosti o udělení státního občanství České republiky byla nutná. Žadatelka byla vyzvána, aby při jednání na Ministerstvu vnitra doložila doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a 8 zákona o státním občanství). Žadatelka se na jednání na Ministerstvu vnitra dostavila spolu se svým zástupcem.

Poté Ministerstvo vnitra informovalo žadatelku dopisem ze dne 12. 12. 2014 o možnosti nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; uvedené možnosti využila žadatelka spolu se svým zástupcem dne 13. 1. 2015.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žadatelka prokázala splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, tj. má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje a nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), se pozbytí dosavadního státního občanství od 1. 1. 2014 pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Žadatelka však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť dne 4. 12. 2013 pohovorem u Magistrátu města Brna neprokázala znalost českého jazyka podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Při pohovoru žadatelka nebyla vůbec schopna komunikovat v českém jazyce. Žadatelka požádala o prominutí nesplnění této podmínky. Uvedla, že se česky snaží učit, ale již 14 let užívá léky, které při léčbě migrény oslabují paměť. Toto své tvrzení však žadatelka

nijak nedoložila, přestože si Ministerstvo vnitra ve svém usnesení ze dne 4. 8. 2014 vyžádalo rovněž lékařskou zprávu, která by její tvrzení podpořila.

Žadatelka nespĺňuje ani podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatelka je od roku 2008 vedena jako samoplátně pojistného na veřejné zdravotní pojištění, své povinnosti vyplývající ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, resp. ze zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neplnila, neboť nehradila pojistné řádně a včas. Z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění vyplývá, že pojistné za 1/2008 uhradila se zpožděním 24 dní, ke dni 9. 6. 2008 měla na svém účtu opět nedoplatek ve výši 2 160 Kč, který byl uhrazen dne 7. 7. 2008, ke dni 8. 1. 2009 měla nedoplatek ve výši 6 480 Kč, který částečně uhradila ve dvou platbách dne 14. 1. 2009 a 25. 5. 2009, ke dni 8. 1. 2010 činil nedoplatek pojistného 9 720 Kč a byl uhrazen dne 1. 2. 2010. Poté byly platby pojistného hrazeny včas, s výjimkou pojistného za 1/2012, kdy žadatelka uhradila pojistné se zpožděním 14 dní. V důsledku neplnění povinností vyměřila zdravotní pojišťovna žadatelce sankční penále, a to za rok 2008 ve výši 287,82 Kč, za rok 2009 ve výši 825,66 Kč a za rok 2010 ve výši 146,88. Vyměřené penále bylo uhrazeno dne 1. 2. 2010.

Ministerstvo vnitra informovalo žadatelku o tom, že nespĺňuje podmínku plnění povinností vyplývajících z právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatelka požádala o prominutí nespĺnění této podmínky; k nedoplatkům na pojistném uvedl synovec žadatelky, že měl za svou tetu platit pojistné na veřejné zdravotní pojištění, ale platby pojistného v letech 2008 až 2009 řádně neodváděl, protože je opomenul a neměl nastavené trvalé příkazy. Nedoplatky pojistného byly dopláceny a od roku 2010 je pojistné hrazeno předem.

Ministerstvo vnitra nevyužilo možnosti prominout žadatelce splnění podmínek uvedených v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v případě žadatelky nebyly shledány, a proto rozhodlo žádosti žadatelky nevyhovět. Rozhodnutí bylo zástupci žadatelky doručeno dne 22. 1. 2015.

III.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 1. 2015, č. j. VS-2268/835.3/2-2014, byl zástupcem žadatelky podán dne 3. 2. 2015 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb včasný blanketní rozklad. Na výzvu Ministerstva vnitra ze dne 6. 2. 2015 byl rozklad dne 26. 2. 2015 doplněn o odůvodnění.

K nesplnění podmínky § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství zástupce žadatelky znovu uvedl, že žadatelka trpí migrénou a užívá proto léky, mezi jejichž vedlejší účinky může patřit zhoršená paměť. Žadatelka navíc pobývá značnou část roku se svým manželem v zahraničí, kde nemá možnost se věnovat studiu českého jazyka, jelikož tam s češtinou je v minimálním kontaktu, což proces učení také zpomaluje. Tyto skutečnosti by podle zástupce mělo Ministerstvo vnitra vzít při rozhodování v úvahu a odpustit žadatelce prokázání znalosti českého jazyka jako případ hodný zvláštního zřetele s tím, že žadatelka se v rámci svých možností snaží jazyku naučit. Znalost češtiny je podle zástupce žadatelky jedinou překážkou, která jí brání stát se řádným státním příslušníkem České republiky. I přes svou nízkou znalost češtiny však žadatelka dokáže vést v České republice řádný život.

K nesplnění podmínky § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na úseku veřejného zdravotního pojištění se v odůvodnění rozkladu uvádí, že žadatelka byla v letech 2008 až 2010, kdy jí opakovaně vznikly nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, v České republice nová a v těchto věcech plně spoléhala na svou rodinu, která v těchto platbách pochybila. Své pochybení žadatelka napravila a v současné době nemá vůči zdravotní pojišťovně žádné splatné závazky. Podmínku § 7 odst. 1 písm. e) žadatelka podle svého zástupce splňuje, neboť zákon v tomto ustanovení požaduje pouze to, aby žadatel své zákonné povinnosti plnil, nikoli aby je plnil řádně a včas. Žadatelka v této věci argumentuje také novým zákonem o státním občanství, který vyžaduje plnění těchto povinností v posledních třech letech. V posledních třech letech však žadatelka porušila předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění pouze jednou, když se opozdila s platbou o dva týdny, což nelze považovat za závažné porušení zákona.

Zástupce žadatelky v rozkladu rovněž zpochybňuje argumentaci Ministerstva vnitra, že žadatelka není v České republice plně integrována. Uvádí, že žadatelce vznikly v České republice vazby, jelikož zde má rodinu, a že žadatelka respektuje veškeré právní předpisy a plní povinnosti, které jí ukládá právní řád. Za 7 let svého pobytu v České republice se zde v rámci svých možností plně integrovala. Skutečnost, že manžel žadatelky pobývá v Kuvajtu, má syrské občanství a o české občanství nežádá, je podle zástupce žadatelky irelevantní. V dnešní době je normální, že jeden z manželů pracuje v zahraničí, a není to překážkou naplnění rodinných vazeb.

Zástupce žadatelky dále uvádí, že situace, na niž správní orgán poukazuje, kdy žadatelka nepracuje ani nemá zájem na hledání jakéhokoliv zdroje příjmů, je v kulturním prostředí, z něhož oba manželé pocházejí, běžná, neboť podle tradice je zde primárním živitelem rodiny právě manžel-muž.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Žadatelka nesplňuje podmínku § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství a své tvrzení, že v důsledku užívání léků proti migréně trpí zhoršeným stavem paměti, v průběhu řízení nijak nedoložila. Nebyly tedy shledány důvody hodné zvláštního zřetele, z nichž by bylo možné žadatelce nesplnění této podmínky prominout. Ministr vnitra je přesvědčen, že je nezbytné, aby žadatelka projevila dlouhodobou snahu se základům českého jazyka naučit a poté se v něm zdokonalovat. Pokud tak neučiní, lze důvodně pochybovat o její vůli ke skutečné integraci do české společnosti, jejímž základním předpokladem je právě znalost českého jazyka.

Žadatelka nesplňuje také podmínku § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. S tvrzením, že pokud žadatelka svá pochybení napravila, dluhy uhradila a v současné době nemá žádné splatné závazky, je podmínka § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství splněna, nelze v žádném případě souhlasit. Z dikce předmětného ustanovení zákona, především ze slova „plní“ je nutno dovodit, že zákonodárce měl na mysli průběžné a soustavné plnění závazků ze strany žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka porušovala předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění opakovaně. Je třeba v delším časovém horizontu ověřit, zda je žadatelka schopna řádně plnit právní povinnosti plynoucí jí z českého právního řádu.

Ministr vnitra dodává, že pokud zástupce žadatelky v rozkladu argumentuje tím, že nová právní úprava dosavadní podmínku obsaženou v § 7 odst. 1 písm. e) zmírňuje, neboť žadatel nově nesmí porušit povinnosti vyplývající ze zákona o veřejném zdravotním pojištění závažným způsobem, a podle zástupce žadatelky měla být tedy brána alespoň jako podkladové východisko pro rozhodování, je třeba takový názor odmítnout. V první řadě je nutno zdůraznit, že žadatelka podala svoji žádost ještě za účinnosti zákona o státním občanství. Podle § 74 zákona č. 186/2013 Sb. se přitom řízení zahájená podle dosavadních předpisů dokončí podle těchto předpisů. Jedinou výjimkou je v tomto ohledu posuzování podmínky § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství (č. 40/1993 Sb.), jejíž splnění se od 1. 1. 2014 nevyžaduje. To svědčí o skutečnosti, že pokud zákonodárce chtěl některou z podmínek pro udělení státního občanství ČR posuzovat v kontextu nové právní úpravy, pak tak učinil. A contrario lze tedy dovodit, že v ostatních případech takto postupovat nechtěl. Dlužno též upozornit, že nová právní úprava zákona č. 186/2013 Sb. sice přináší zmírnění některých podmínek pro udělení státního občanství České republiky, na druhou stranu ale jiné podmínky přidává či některé dosavadní

podmínky zpřísnuje (např. právě otázku jazykové kompetence žadatelů). Všechny tyto podmínky tvoří dohromady organický celek (stejně tak tomu bylo u podmínek původní právní úpravy), z něž není možno účelově vytrhovat jen ta ustanovení, která jsou pro žadatelku výhodná.

Ministr vnitra dospěl k závěru, ve shodě se závěry rozkladové komise i odboru všeobecné správy jako správního orgánu I. stupně, že žadatelka nesplňuje podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona č. 40/1993 Sb. a jejich nesplnění nelze prominout.

Poučení: proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

